

№ 6.

Warszawa, d. 9 lutego 1924 r.

№ 6.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Warszawa, Chmielna 2 m. 6, tel. 114-26.

Adres telegraficzny: „Metalowcy — Warszawa“.

Prenumerata wynosi wraz z przesyłką w kraju: Złp. 3 kwartalnie.

CENA POJEDYŃCZEGO NUMERU Złp. 0 gr. 30.

Członkowie Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych otrzymują „PRZEMYSŁ METALOWY“ bezpłatnie.

**SZWEDZKIE
ŁOŻYSKA
KULKOWE**

SKF

**Warszawa
Kopernika 13
Telefon 12-14**

339

OTWARCIE WYSTAWY SAMOCHODÓW.

W hali wystawowej Zjednoczonych Polskich Przemysłowców Metalowych, zwanej popularnie halą Metalowców (Nowy-Swiat 50) została otwarta w dniu 3 lutego r. b. wystawa amerykańskich samochodów osobowych i ciężarowych marki „Ford“ i „Buick“, których reprezentację na Polskę i w. m. Gdańsk objęła znana firma „Elibor“ sp. akc. handl.-przem. Ł. J. Borkowski.

„Ford“ jest wozem popularnym, przeznaczonym dla ruchu pasażerskiego i towarowego, to też na wystawie, oprócz naprawę wykwinnych karetek fordowskich, widzimy cały szereg wozów użytkowych, jak samochód pociagowy z motorem 20 HP, którego nośność wynosi 1½ tonny, samochód pocztowy i t. p. Zaznaczyć należy, że nadwozia wykonane są w radomskich warsztatach „Elibor’a“. Na specjalną uwagę zasługują traktory typu „Fordson“, używane w rolnictwie i przemyśle. Samochody marki „Buick“ są to wozy luksusowe, które zdaniem fachowców nie tylko dorównują markom światowym, ale pod wieloma względami znacznie je przewyższają.

Na wystawie umieszczona została także interesująca kolekcja obrabiarek i narzędzi najnowszych systemów, pozwalająca firmie „Elibor“ na przeprowadzanie wszelkich reperacji przy najmniejszym zużyciu czasu i pracy.

Na wystawie udzielali objaśnień gościom kierownicy działu samochodowego „Elibor’a“ pp. inż. Wejchert i inż. Mirski. Wystawa przedstawia się bogato i interesująco, od poniedziałku d. 4 b. m. jest otwartą dla publiczności i trwać będzie przez cały miesiąc luty.

KREDYTY W ZŁOTYCH.

Na zasadzie rozporządzenia rady ministrów z dnia 21. I. 1924 r. („Dz. Ust.“ № 9 poz. 88) od dnia 28 stycznia r. b. udzielanie i prolongowanie wszelkich kredytów przez państwowe instytucje kredytowe oraz wszelkie inne instytucje państwowe i samorządowe, a to zarówno osobom prywatnym, jak również instytucjom i przedsiębiorstwom państwowym i samorządowym, winno być dokonywane w złotych na zasadach następujących:

- sumy zobowiązań we wszelkiego rodzaju dokumentach i aktach prawnych, dotyczących udzielania, względnie prolongowania kredytów przez wspomniane instytucje, nie wyłączając weksli i wpisów do ksiąg hipotecznych, będą wyrażane w złotych;
- wypłata względnie spłata przyznanych kredytów będzie dokonywana w markach polskich, licząc złote podług kursu franka złotego waloryzacyjnego.

Weksle markowe mogą być przyjmowane do dyskonta tylko w ciągu trzech tygodni od dnia 28 stycznia r. b. o ile zostały wystawione przed tym dniem i do terminu ich płatności w chwili dyskonta nie pozostaje więcej, niż 4 tygodnie.

NOWA TARYFA OPŁAT STEMPLOWYCH.

W № 8 „Dziennika Ustaw R. P.“ z r. b. zostało ogłoszone rozporządzenie ministra skarbu z d. 17 stycznia 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stempłowych. Nowe stawki obowiązują od d. 1 lutego 1924 r. Do rozporządzenia dołączona jest taryfa opłat stempłowych od podań, załączników do podań oraz

od świadectw urzędowych. Z taryfy tej wyjmujemy następujące ustępy:

I. Podania.

Pozycja	Przedmiot	Wysokość	U W A G I
		opłaty marek	
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akc.	45 000 000	Do pozycji 1 do 9: Stawki, wymienione przy 1 do 9, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stempłowej w kwocie 540 000 mk.; przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8, opłata od arkusza następnego wynosi 90 000 mk. Takiej samej opłacie po 540 000 mk., względnie 90 000 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach, jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm ² . Nie cały arkusz liczy się za cały.
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II.	45 000 000	
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie	9 000 000	
	c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie		
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu: a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	45 000 000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	9 000 000	
8	Podania, któremi patent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), jeśli suma sporna: a) nie przewyższa 18 000 000 mk.	180 000	
	b) przewyższa 18 milj. mk., a nie przekracza 180 000 000 mk.	540 000	
	c) przewyższa 180 000 000 mk.	2 700 000	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 8 — z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stempłowej w myśl § 6 przepisów w przedmiocie opłat stempłowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298)	2 700 000	

II. Załączniki do podań.

Pozycja	Przedmiot	Wysokość	U W A G I
		opłaty marek	
10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stempłowej: a) do podań, wymienionych w punkcie a), b), pozycji 8. b) do podań innego rodzaju	90 000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy 540 000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy	Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.

III. Świadectwa urzędowe:

13	Świadectwa, zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne): a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	45 000 000	Do pozycji 13: Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiścić opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 175).
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie	9 000 000	
16	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzone w podpis równorzędny)	1 260 000 od każdej strony całej lub zaczętej	Do pozycji 16 do 18 oraz 20: Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm ² . Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3 500 cm ² .
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie	1 260 000 od każdej strony całej lub zaczętej	
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzone przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem	540 000 od każdej strony całej lub zaczętej	
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	360 000 co do każdego podpisu 900 000 za wszystkie podpisy	Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm ² . Stronice nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 11 do 19	2 700 000 od arkusza pierwszego i 540 000 od każdego arkusza następnego	

JUBILEUSZ FABRYKI ZWIĄZKOWEJ.

Warszawskie Fabryki Srub i Drotu J. Wolanowski, Sp. Akc., które należą do P. Z. P. M. obchodzą w roku bieżącym jubileusz pięćdziesięcioletniego istnienia.

Założyciel fabryki, M. Wolanowski, pochodził z ziemi Radomskiej, gdzie ojciec jego w pierwszej połowie ubiegłego stulecia założył i prowadził jedną z pierwszych fabryk okuć budowlanych. Straciwszy wcześniej ojca, młody Wolanowski przybył do Warszawy i w roku 1858 założył własny sklep wyrobów żelaznych w centrum tego handlu na placu Grzybowskim. Powziąwszy zamiar zaszczerpienia w Polsce gałęzi przemysłu, obejmującej artykuły jego handlu, celem uniezależnienia się od zagranicy, M. Wolanowski udał się w r. 1865 na dłuższy pobyt do Westfalji, aby w tem najbardziej uprzemysłowionem ognisku centralnej Europy badać hutnictwo oraz związane z niem przemysły przeróbcze. Zapoznawszy się gruntownie z tą bardzo ważną gałęzią życia gospodarczego, powrócił do kraju z niezłomnym zamiarem założenia fabryki wyrobów żelaznych, którą też otwiera w r. 1874 przy ul. Gęsiej Nr. 16 (dawniej Ludwisarnia), ograniczając się na druciarni i gwoździarni, oraz fabrykacji tektury dachowej. Sklep przy Placu Grzybowskim, mając ustaloną renomę, istnieć nie przestał.

Początki okazały się bardzo trudne z powodu braku materiału surowego, gdyż drut walcowany nie był w kraju wyrabiany. Dopiero cła w złocie, zadekretowane w r. 1877, przyczyniły się do rozwoju przemysłu polskiego wogóle, a metalurgiczno-mechanicznego w szczególności. Niemieccy przemysłowcy górnośląscy, pragnąc przeciwdziałać skutkom ceł rosyjskich, zbudowali w Zagłębiu Dąbrowskiem pierwszą walcownię żelaza i drotu w Milowicach, oraz hutę Puszkin (obecnie Staszka), które niedawno przeszły w ręce polskie pod nazwą Zakładów Modrzejewskich. W tymże czasie przemysłowcy francuscy nabyli od rządu Hutę Bankową, którą znacznym nakładem doprowadzili do wysokości pierwszorzędnego przedsiębiorstwa. W ten sposób fabryki druciane i gwoździarskie miały zapewnione surowce pochodzenia krajowego.

Korzystając z polepszonych warunków, M. Wolanowski przystąpił w roku 1880 do budowy znaczniej większej fabryki przy ul. Gęsiej Nr. 81, rozszerzając produkcję przez włączenie do jej zakresu innych artykułów żelaznych. Niestrudzony fabrykant mógł sprostać wzmózonemu zadaniu dzięki temu, że do fabryki wstąpił syn jego Jerzy, powołany na współ-kierownika zakładu. Młody dyrektor zwalczył skutecznie przesilenie, którego przyczyną była nadprodukcja, wynajdując nowe rynki zbytu na Wschodzie i nawiązując ścisłe stosunki z rządami dróg żelaznych rosyjskich, tudzież z ministerstwem poczt i telegrafów. Wciąż potęgujące się zamówienia urzędów państwowych i klienteli prywatnej zagnęły właścicieli fabryki do ponownego jej rozszerzenia. W tym celu nabyto plac około 45 000 łokci kw. przy ulicy Glinianej Nr. 5, powiększony następnie do 70 000 łokci kw., na którym wystawiono kompleks budynków fabrycznych z odpowiednimi instalacjami, podług ówczesnych wymagań techniki. Celem dalszego rozwinięcia działalności, Zakłady zostały przekształcone w roku 1899 na belgijską spółkę akcyjną z kapitałem 5 1/2 miliona franków w złocie. Wybudowano nową śrubarnię i powiększono dział akcesorii kolejowych i telegraficznych.

Niebawem nastąpił okres niopomyślny dla fabryki. Grupa belgijska powierzyła główne kierownictwo

cudzoziemcowi niefachowcowi, który nie znał miejscowych stosunków technicznych i handlowych. Na skutek interwencji tutejszych akcjonariuszów, ster zarządu powierzony został ponownie p. Jerzemu Wolanowskiemu, który, pomimo bardzo ciężkich warunków, potrafił wyjąć zwycięsko ze złej koniunktury, uzyskawszy poważne, choć nie bardzo zyskowe zamówienia. Przez kilka lat, poprzedzających wojnę, fabryki pracowały na dwie zmiany. Stan ten spotęgował się jeszcze w pierwszym roku wojny i trwał do dn. 15 lipca 1915 r.

Przy opuszczeniu Warszawy, władze rosyjskie chciały zarządzić przymusową ewakuację całej fabryki, zdążyły jednak wywieźć tylko pewną część maszyn, uniemożliwiając dalszy bieg pewnych działów fabrykacji.

Podczas najazdu niemieckiego nalegano na zarząd fabryki usilnie, aby pracował dla okupanta, który wyraził gotowość zastąpienia wywiezionych przez Rosjan maszyn i narzędzi. Spotkawszy się z kategorię odmową, Niemcy zarekwirowali znaczną liczbę pozostałych maszyn, z której zaledwie część została uratowaną. Po ustąpieniu wroga, dyrekcja zakrzętnęła się około odbudowy fabryki, lecz dopiero w drugiej połowie r. 1919 zdołała fabrykę uruchomić. Stopniowo uzupełniono instalacje przedwojenne, posługując się własnymi warsztatami mechanicznymi i sprowadzając niektóre maszyny z zagranicy. Fabryka zatrudniała normalnie 300 pracowników, od r. 1923 liczba ta dosięgła 400.

W roku 1921 belgijskie Towarzystwo, z powodu przejścia większości akcji w ręce polskie, przekształcone zostało na Polską Spółkę Akcyjną, przyczem belgijska mniejszość jest reprezentowaną w organach Spółki.

Należy podkreślić, że od samego początku swej egzystencji, czyli od pół wieku, fabryki te posiadają się wyłącznie polskimi inżynierami, majstrami i pracownikami, i że z ich szkoły wyszedł długi szereg specjalistów, który bądź w kraju, bądź w Rosji szerzył polski przemysł, stwarzając przeważnie nowe placówki. Najlepiej charakteryzuje stosunek dyrekcji do pracowników duży zastęp takich, którzy pracują w firmie od dziesiątków lat, często w drugim i trzecim już pokoleniu.

Skład obecny Zarządu jest następujący: Jerzy Wolanowski, prezes zarządu i dyrektor; Adolf Peretz, wiceprezes zarządu, inż. Michał Szymanowski, naczelny inżynier i dyrektor techniczny, inż. Stanisław Wolanowski, Adolf Bielski, b. przedstawiciel Tow. w Petersburgu, Ferdynand Baetens, przedst. belgijskich akcjonariuszów, techniczny wicedyrektor P. Matejko.

AKCJE W ZŁOTYCH.

W № 24 „Monitora Polskiego“ z d. 29 stycznia r. b. zamieszczony został komunikat ministerstwa przemysłu i handlu i ministerstwa skarbu, na zasadzie którego statuty nowych spółek akcyjnych zatwierdzane będą z kapitałem zakładowym, nie mniejszym, niż 25 000 złotych polskich przy najniższej cenie nominalnej akcji 10 złotych polskich. Cena emisyjna akcji winna być oznaczona w złotych polskich, równych frankowi złotemu, płatnych w markach polskich, według kursu urzędowego w dniu poprzedzającym wpłatę.

ZE SPÓŁEK AKCYJNYCH.

Spółka Akcyjna „Hydropol“, fabryka narzędzi ogniowych i przyrządów zapotrzebowania gminnego we Lwowie, zwołuje nadzwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszów na dzień 15 lutego r. b. Na porządku dziennym sprawa fuzji.

RYNEK METALOWY.

Ceny hurtowe na surowce przemysłu metalowego przetwórczego w dn. 7/II 1924 r. w Mkp. za 1 kg. franco wagon st. Warszawa (pg. danych S. A. „Zjednoczeni Polscy Przemysłowcy Metalowi“):

Surówka odlewnicza „Chlewiska“ na węglu drzewnym	Mk. f.	392000.—
Surówka odlewnicza „Staporków“ № I		378000.—
„ „ „ Witkowska № I		370000.—
„ „ „ szkocka № I		365000.—
Złom żeliwny (fragment lany)		220000.—
Żelazo handlowe krajowe		530000.—
Bednarka gorąco walcowana		605000.—
Bednarka zimno walcowana		1025000.—
Walcówka (druć okrągły od 5 1/2 do 13 mm., kwadratowy od 5 1/4 do 8 mm.)		644000.—
Blacha (cena zasadnicza)		663000.—
Koks karwiński (cena orientacyjna)		133000.—
„ „ „ górnośląski twardy		122000.—
„ „ „ miękki		105000.—
Węgiel dąbrowski gruby		95000.—
„ „ „ górnośląski gruby		90000.—

Sredni kurs franków szwajcarskich w ubiegłym tygodniu.
(w tys. marek pol.)

1/2	2/2	3/2	4/2	5/2	6/2	7/2
1623	—	—	1592	1587	1582	1606

Kurs franka złotego waloryzacyjnego.

1840	1830	1830	1830	1830	1810	1800
------	------	------	------	------	------	------

Ceny Związku Polskich Hut Żelaznych na wyroby walcowane pozostają bez zmiany od dn. 10 stycznia r. b. Również bez

WYDAWCA: W imieniu Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych: Dyrektor Zarządzający inż. S. J. Okolski.

REDAKTOR inż. Maurycy Chorzewski.

CENY OGŁOSZEŃ: Przed tekstem: cała strona złp. 60; pół strony złp. 33; 1/4 strony złp. 20; 1/8 strony złp. 10;
Za „ „ „ „ „ 50; „ „ „ „ „ 30; „ „ „ „ „ 18; „ „ „ „ 9;

Drobne ogłoszenia i notatki sprawozdawcze: 15 gr. za milimetr wysokości w jednym łamie. Załączniki podług umowy.
Adres trzywierszowy petilowy złp. 7 kwartalnie.

1 Zlp. równy frankowi złotemu podług kursu urzędowego w dniu poprzedzającym dzień płatności rachunku.

Źródła zakupu:

Armatura na parę i wodę:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Beczki żelazne:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Cegłarki i tłoczarki:

Bracia Kanczewscy. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza. Częstochowa.

Dźwigniki—łańcuchy:

Bracia Jenike, inż., Warszawa, Żórawia 12. tel.: 29-64 i 220-00.

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Warsz. Fabr. Masz. windowych „Siła“, Chłodna 5, tel. 47-78.

Imadła ślusarskie kute:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Konstrukcje żelazne:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski Sp. Akc. w Lublinie.

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Konstrukcje żelazne, schody, cieplarnie:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Kotły parowe:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Kuto lane odlewy:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski, Sp. Akc. w Lublinie.

Kuznie polowe:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Liny stalowe—Druć stalowy:

Bracia Jenike, inż., Warszawa, Żórawia 12, tel.: 29-64 i 220-00.

Łańcuchy:

Warsz. Fabr. Masz. windowych „Siła“, Chłodna 5, tel. 47-78.

Odlewnie żelaza:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Odlewnie żelaza i metali:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Okna żelazne:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Krawczyk i S-ka w Zawierciu.

Pednie:

Tow. Akc. „J. John“ w Łodzi.

Bracia Kanczewscy. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza. Częstochowa.

Krawczyk i S-ka w Zawierciu.

Pompy:

Brandel, Witoszyński i S-ka, Grochowska 37.

Sownice (krany) mostowe, przesuwne, dźwigi pionowe-elektryczne, transmisyjne, ręczne:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski, Sp. Akc. w Lublinie.

Tokarki:

Tow. Akc. „J. John“ w Łodzi.

Turbiny wodne syst. Francis'a o wysokim współczynniku pożytecznego działania. L. Warwasiński, J. Wojakowski i Sp. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza w Noworadomsku.

Walce młyńskie utwardzone: St. Weigt i S-ka, Łódź, Senatorska 22, tel. 2-87.

Wagony wąskotorowe osobowe i towarowe:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Wiertarnie kolumnowe szybkie:

Najnowszego typu. L. Warwasiński, J. Wojakowski i Sp. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza w Noworadomsku.

zmiany pozostają ceny odlewów żeliwnych i metalowych oraz ceny artykułów elektrotechnicznych (p. Nr. 5 „P. M.“).

Ceny metali według notowań giełdy londyńskiej

(w tysiącach marek polskich po kursie średnim dnia za 1 kg.)

D a t a	L O N D Y N				
	30/1	31/1	4/2	5/2	6/2
Sredni kurs waluty	4025	3970	3900	—	—
Antymon	1971	1944	1910	—	—
Cyna: banka i austral. standard	9862	9909	10033	—	—
Cynk hutniczy	1387	1377	1347	—	—
Miedź elektrolityczna. standard	2664	2618	2533	—	—
Ołów miękki hutniczy	2444	2396	2325	—	—
	1317	1319	1305	—	—

ZJEDNOCZENI POLSCY PRZEMYSŁOWCY METALOWI SPÓŁKA AKCYJNA CHMIELNA 2, M. 5, TELEFON 211-15

Posłada na składzie:

KOKS górnośląski i karwiński
SURÓWKĘ odlewniczą szkocką i witkowską
CEGLĘ ogniotwłą
CYNK rafinowany
NIKIEL Monda